

DOUBRAVA - Historie loutkářské tradice v Doubravě se začíná psát roku 1922, kdy vznikl loutkářský kroužek Sokola v tamním Národním domě.

U zrodu stál František Kondělka, který byl srdcem, duší i hlavou toho divadla. Na divadelní scéně se zprvu ocitly Alšovy loutky, které byly 25 centimetrů vysoké, v roce 1927 byla pořízena větší scéna pro loutky o deset centimetrů větší. Od roku 1937 se pak hrálo na velké scéně v sále s loutkami doktora Malíka vysokými 50 centimetrů.

Protože v Národním domě nebyla volná místnost, bylo nutno před každým představením celou konstrukci scény stavět a po něm ji rozebrat a všechnen inventář odnést zpět z prvního poschodí do sklepního skladiště. Za velkého zájmu lidí v obci, kteří loutkovými představeními doslova žili, se hrálo několik sezon, než do všeho zasáhla válka.

Loutkáři si dali nucenou pauzu za okupace, kdy bohatý inventář vzal za své. Hned po válce ale vznikla iniciativa loutkářskou tradici v Doubravě obnovit. Byl vytvořen loutkářský kroužek místní osvětové rady, po dvou letech přetvořený v samostatný spolek. Loutkáři měli velkou podporu veřejnosti, na zřízení divadla byla vypsaná sbírka, při které se podařilo vybrat na tu dobu úctyhodných 35 tisíc Kčs. I díky této pomoci se mohli doubravští nadšenci trvale usídlit v bývalém Dělnickém domu v Doubravě, jehož místnosti byly v té době prázdné.

Svět loutek, jak si známý sbor začal říkat, hrával z počátku tři představení za víkend, když zájem klesal, hrálo se jednou týdně, vždy v neděli. S loutkáři a dalšími lidmi, kteří se starali o chod divadla, čítal sbor několik desítek členů. Výhradně šlo o dobrovolníky, kteří věnovali svému koníčku spoustu času i vlastních financí.

Loutkařila celá dědina

Loutkám se během bohaté, zhruba padesátileté tradice, věnovaly v Doubravě stovky lidí, od loutkoherců až po elektrikáře a další dělnické profese, kteří pomáhali sboru v zázemí. Kromě loutkového představení se o přestávkách konala hudební vystoupení, svůj prostor dostaly i různé přestávkové skeče a po představení byla velká zábava. Jak se ale blížil rok 1980, neodvratně se blížil i konec loutkářů v Doubravě. Nejen, že částečně skomíral zájem pokračovat v bohaté tradici, hlavním důvodem byl především stav Dělnického domu, který se vlivem poddolování doslova rozpadal. Loutkáři tak museli opustit tyto prostory a náhradní neměli zajištěny. Velká část loutek byla poničena, některé jsou dodnes uschovány ve Slezském muzeu v Opavě.

O autorovi| Stranu připravil Petr Wojnar s přispěním Josefa Pintéra